

## Bezoek kindershuis april 2013

Vorig jaar bezochten Trudi en ik het Kinderhuis. Op de school waar Trudi werkt, de Watergraafsmeerse School Vereniging in Amsterdam, is in 2012 een Nepal Project gehouden en de opbrengst van de activiteiten, die rondom het project georganiseerd werden, is geschonken aan Namaste Projects. Goede reden om dit jaar terug te gaan en het Kinderhuis nogmaals te bezoeken en in Namjung te kijken naar o.a. de realisatie van de toiletten.

Toen we bij het kindershuis aankwamen, zagen we de tekeningen die de kinderen gemaakt hadden: Welcome Ron and Peter / Trudi en Geertje! De honden kwamen op ons afgesprongen en zagen er goed uit. De kinderen zaten binnen, aan hun huiswerk en zij begroetten ons enthousiast. Evenals Krishna, Susila, Durga, Sangita, Bavani en Rachana. Wat een warmte (in alle opzichten)! Ron en Peter verwelkomden ons met een heerlijk fris biertje.

Er heerst een goede sfeer in het kindershuis; als een groot gezin, waar ieder zijn steentje bijdraagt om alles draaiende te houden! De kinderen gaan 's ochtends nog even aan hun huiswerk voordat ze naar school gaan. De "leiding" zorgt voor het ontbijt (warme maaltijd), lunch om mee te nemen en helpt de kinderen bij het huiswerk. Na het ontbijt is het afwassen / tanden poetsen en schoolkleding aantrekken (De schooluniformen van de kinderen zijn door Susila en Durga gemaakt). Schoenen worden glimmend gepoetst en om 9:00 uur staan allen keurig verzorgd klaar om met de schoolbus naar school te gaan. Als ze om 17:00 uur thuis komen gaan de kinderen direct aan het huiswerk. Ook de kleine Sukrin. Soms hebben ze wel 6 vakken op een dag en zitten ze zelfs na het avondeten nog te werken....Erg veel! Wat mij tijdens dit bezoek opviel was, dat de kinderen weinig tijd hebben om te spelen (naast de beperkte ruimte om het huis). 's Avonds gaan ze graag samen een spelletje doen in de huiskamer en of tekenen. Ron en Peter hebben het schaken en dammen een goede impuls gegeven. Elke avond zaten zij op de grond met een groepje kinderen om zich heen. Want...al speel je deze spellen tegen één tegenspeler....de anderen keken en dachten graag mee. Opvallend was de gezelligheid en onderlinge sfeer. Zo leuk; zonder ruzie of zeuren. Mede door de beperkte ruimte en tevens uit veiligheidsoverwegingen, spelen de kinderen niet op straat. Hierdoor hebben zij buiten schooltijd weinig contact met leeftijdgenoten. Wat zou het heerlijk zijn als het nieuwe Kinderhuis in Daskilos gerealiseerd kan worden! Ruimte, buitenlucht, akkertjes en dieren....en bovenal....dichter bij de eigen familie. Trudi had met financiële steun van de kinderen uit haar klas en met een mooi aanbod van Maurits Groen 20 WakaWaka lampjes kunnen aanschaffen. Deze lampjes werken op een zonnecel en zijn duurzaam geproduceerd. De lampjes kunnen 8 uur licht geven op volle sterkte en bijna 80 uur in de laagste stand. Een vernuftige standaard biedt de mogelijkheid de lampjes op een fles te zetten of op te hangen. Met de dagelijkse "powercut" moesten de kinderen tot op heden bij kaarslicht hun huiswerk maken en eten. Dat is vanaf nu verleden tijd.



De lampjes werden direct gebruikt en het effect was enorm! Licht tijdens huiswerk maken, licht in de huiskamer, zodat spelletjes gespeeld konden worden, licht in de keuken tijdens het koken en een lichtje in het trapportaal. De lampjes werden voorzien van een merkje. De volgende ochtend stonden ze netjes naast elkaar op het balkon in de zon. En 's avonds wist men nog precies welk lampje waar hoorde.



Op 30 april kreeg Nederland een nieuwe koning. Met de kinderen hebben we een feestelijke avond gehad. De leiding had een bijzondere maaltijd gemaakt, we hebben met elkaar gegeten aan lange tafels en Ron, Peter en Krishna hadden voor een taart gezorgd met de tekst: Welcome New King. Snoepen....

Van 1-6 mei gingen Ron, Peter, Krishna, Trudi en ik naar het district Ghorka. We hebben geluncht bij de moeder van Susila en verbleven twee nachten bij Sujana, Krishna's oudste zus en drie nachten in Namjung.

Op 7 mei werd de trouwdag van Krishna en Susila gevierd. ook deze avond hebben we met elkaar gegeten, was er taart en waren er cadeautjes. Een aantal kinderen had een tekening gemaakt.

Op de laatste avond van ons verblijf hadden de kinderen een avondprogramma voor ons gemaakt. De meisjes deden volksdansen, de jongens coole break dance moves. Er werden moppen verteld en er werd veel gelachen. Wij werden verwend met prachtige tekeningen ( Heel bijzonder! We weten hoe weinig vrije tijd de kinderen hebben naast hun school en huiswerk ).Al met al een onvergetelijk verblijf in Salaghari!

Geertje